

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Cupiditates & affectiones indomitæ, sunt monstra Herculis.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

His jacet horrendum Tiberino gurgite monstrum:
Hac cælum cervice tuli. Defessa jubendo
Sæva Jovis conjux: ego sum indefessus agendo.

Qui Herculis facinora ad historiam revocant, dicunt eum ætatis suæ
ducem præstantissimum fuisse, magnasque ductasque copias: quidquid ter-
rarum Oceano cingitur, peragrâsque: sustulisse tyrannos, quotquot erant
graves, & subjectis intolerabiles; aut siqua civitas injuriosè finitimas di-
festaret, immani assueta victui, aut hospitum nefariis gaudens cæ-
dibus. Pro quibus legitima regna, moderatasque respublicas constituit,
& in vitam, humanos induxit mores, ac sociabiles. Adhæc cum Græcis
juxta versatus est ac barbaris, cum maritimis, atque mediterraneis: quibus
antea male conveniebat per infida commercia; & in desertis terris urbes
condidit, fluminâque avertit, campôs inundantia; vias aperuit in diffi-
cilibus ascensu montibus; nihil non molitus, ut mare & terra quam la-
tissimè paterent cunctorum usibus mortalium. Hæc Dionys. lib. I.

Ethica.

I. (d) Si moralem sensum spectemus, quid aliud sunt tot monstra
domita, & exterminata, quam pravae concupiscentiae sub jugum rationis
missæ, & varia animi virtus expugnata? Nam quod Hercules etiamnum
infans cunabula sua virtute illustrârit, geminos serpentes suffocando,
quid aliud innuitur, quam indolis bona radios jam in prima ætatis aurora
elucescere? Segillum est terræ genus in summo solo, ex quo metallarii co-
gnoscunt subesse venam auri: quare visis his signis perfodiunt terram,
& latens aurum eruunt. Pari ratione pueritia dat specimina futuræ pro-
bitatis vel improbitatis. Ovidius canit:

Ingenium cœleste suis velocius annis
Surgit, & ingratæ fert mala damna moræ.

Et illud alterius Poëtæ:

Virtus non postulat annos.

II. (e) Hercules ab anguibus ad Hydram, seu Draconem, gradum
pugnando & vincendo fecit. Quæ bellua quid aliud est, quam vel *Invi-
dia*, quæ superanda, ad virtutem grassanti; vel plebis opinio & obrecta-
tio, utique viro forti & sapienti contemnenda. Utrumque expressit Ho-
ratius. De Invidia in Epistolis ait:

N n 3

Diram

(d) Cupidates indomita sunt monstra Herculea. (e) Hydra Lerna est inuidia,
plebs capitoſa, & r. virtus capitalia.